

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.728 van 18 december 1998
in de zaak A. 77.543/IX-1036.**

In zake : Noël VANMULLEM,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en de Kleine en
Middelgrote Ondernemingen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Noël VANMULLEM
op 16 februari 1998 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van de beslissing van de minister van
Landbouw van 19 januari 1998 waarbij hij voor een
periode van twaalf maanden wordt geschorst als aange-
nomen dierenarts;

Gelet op het arrest nr. 73.828 van 25 mei
1998 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuit-
voerlegging van de bestreden beslissing;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de
rechtspleging ingediend op 22 juni 1998 door de ver-
werende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 november 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VERCRUYSSSE, die loco advocaat R. HONORÉ verschijnt voor verzoeker, en van advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak reeds werden samengevat in het arrest nr. 73.828 van 25 mei 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing werd bevolen;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring nergens zijn belang uiteenzet; dat zij stelt dat dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet onverwijld aangifte heeft gedaan van symptomen van varkenspest op het bedrijf MATTHEEUWS en

dat hij geen diagnostisch materiaal liet onderzoeken, welke verplichtingen nochtans zeer uitdrukkelijk zijn opgelegd in de reglementering inzake de varkenspest, dat de overheid gedurende vele maanden een grote inspanning aan de dag legde om de sector te overtuigen de reglementering strikt na te leven, dat het tijdelijk en beperkt nadeel van de schorsing van verzoeker niet opweegt tegen het voordeel van de hele sector bij de uitroeiing van de varkenspest;

2.2. Overwegende dat verzoeker stelt dat hij het vereiste belang bezit zonder dat zulks een uiteenzetting vergt, dat de door de verwerende partij aangevoerde afweging van haar belang bij de uitroeiing van de varkenspest tegen het belang van verzoeker bij de nietigverklaring van de tuchtsanctie niet zinvol is aangezien de nietigverklaring van de tuchtsanctie zonder invloed is op de uitroeiing van de varkenspest;

2.3. Overwegende dat het belang van een verzoeker om de nietigverklaring te vorderen van een beslissing waarbij hem een tuchtsanctie wordt opgelegd evident is; dat de exceptie moet worden afgewezen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de algemene plicht om binnen een redelijke termijn uitspraak te doen en de tuchtprocedure niet te laten aanslepen, waardoor tevens artikel 22 van het koninklijk besluit van 15 maart 1926 houdende inrichtingsreglement van de diergeneeskundige dienst geschonden is; dat hij stelt dat hij immers pas bij aangetekende brief van 15 mei 1995 uitgenodigd werd om zich schriftelijk te verantwoorden omtrent feiten van eind januari en begin februari 1994, dat hij vervolgens bij aangetekende brief

van 27 juli 1995 uitgenodigd werd om zich mondeling te verdedigen, hetgeen gebeurd is ter zitting van 4 maart 1996, dat de verwerende partij de bestreden beslissing pas genomen heeft op 19 januari 1998, 22 maanden na het mondeling verhoor en bijna vier jaar na de feiten, dat ook de rechten van verdediging hierdoor zijn geschonden, nu het mondeling verhoor 22 maanden later niet meer het door voornoemd artikel 22 beoogde doel kan bereiken omdat na 22 maanden het beoogde effect van een mondeling verhoor nagenoeg volledig verdwenen is en er alleen nog het proces-verbaal van verhoor overblijft;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het koninklijk besluit van 15 maart 1926 geen bepaalde termijnen oplegt waarbinnen tot het opleggen van een tuchtsanctie moet worden overgegaan; dat zij stelt dat de bepalingen van artikel 22 van het koninklijk besluit van 15 maart 1926 strikt werden nageleefd vermits verzoeker zich schriftelijk en mondeling heeft kunnen verdedigen, dat door de ondertekening van het proces-verbaal van verhoor verzoeker zijn akkoord met het proces-verbaal als weergave van het mondeling verhoor heeft gegeven, zodat het niet opgaat achteraf de waarde van dit stuk aan te vechten, dat de redelijkheid van de termijn van afhandeling van een tuchtprocedure voor elk geval afzonderlijk moet worden beoordeeld en dat hierbij de complexiteit van de zaak en het gedrag van de betrokkene als criteria kunnen worden gehanteerd, dat inzake de complexiteit de tuchtprocedure moet worden beoordeeld in het kader van de uitroeiing van de varkenspest 1993-1994, dat na de uitroeiing van de varkenspest de administratie ook een onderzoek zou voeren naar de aangenomen dierenartsen die in gebreke waren gebleven bij de naleving van de reglementering, dat de toetsing van de individuele dossiers van de aangenomen dierenartsen aan de uitgebreide reglementering een complexe aangelegenheid was die zorgvuldig

moest worden voorbereid en overlegd met alle betrokken diensten, dat deze elementen, samen met het enorme economische belang van de uitroeiing van de varkenspest en met de aanzienlijke overheidsmiddelen die daarbij werden ingezet, een langere termijn van afhandeling van het tuchtdossier van verzoeker verantwoorden, dat, wat het gedrag van verzoeker betreft, hij een aangenomen dierenarts was en hij aldus diende bij te dragen tot de uitvoering der wetten en reglementen op de diergeneeskundige dienst, dat verzoeker ter gelegenheid van zijn schriftelijk en mondeling verweer enkele feiten heeft betwist zodat moeilijk kan worden besloten dat hij alles heeft bekend;

3.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de verwerende partij niet aantoont dat zij veel tuchtdossiers moest behandelen, dat bovendien de beweerde hoeveelheid van dossiers nooit ingeroepen kan worden als verantwoording voor de vertraging bij de behandeling, vooral nadat de zaak aanhangig was gemaakt, dat de twee in aanmerking genomen tenlasteleggingen over elementaire en voor de hand liggende verplichtingen handelen, die geen grote complexiteit vertonen, dat het feit dat aanzienlijke overheidsmiddelen worden ingezet om de varkenspest te bestrijden niet kan verantwoorden waarom het onderzoek en de behandeling van de zaak tot aan de uitspraak bijna vier jaar heeft geduurd;

3.4.1. Overwegende dat het een beginsel van behoorlijk bestuur is dat een tuchtprocedure afgehandeld moet worden binnen een redelijke termijn; dat dit beginsel precies van toepassing is wanneer de reglementering geen specifieke termijn oplegt binnen welke de procedure moet worden afgehandeld; dat de redelijkheid van de termijn voor elk geval afzonderlijk beoordeeld

moet worden; dat de criteria hierbij zijn : de complexiteit van de zaak, alsook het gedrag van de vervolgde ambtenaar;

3.4.2. Overwegende dat in casu de feiten dateren van begin februari 1994; dat pas op 15 mei 1995, dus nadat meer dan een jaar is verlopen, verzoeker gevraagd wordt zich te verantwoorden; dat verzoeker dit doet binnen tien dagen; dat hij pas op 4 maart 1996, dus negen maanden later, wordt verhoord; dat blijkbaar er dan een bijkomend onderzoek wordt bevolen waarover reeds op 14 maart 1996 een verslag wordt gezonden aan de minister van Landbouw; dat daarna opnieuw meer dan een jaar verloopt, tot op 10 oktober 1997 het dossier (eindelijk) wordt voorgelegd aan de minister, die op 19 januari 1998 de tuchtbeslissing neemt; dat van een bijkomend overleg tussen de diensten niets terug te vinden is in het administratief dossier; dat de tuchtprocedure heeft geduurd van 15 mei 1995 tot 19 januari 1998, of twee jaar en acht maanden; dat de feiten op dat ogenblik, op enkele dagen na, vier jaar oud zijn;

3.4.3. Overwegende dat de verwerende partij de lange duur van de procedure verantwoordt door de complexiteit van de zaak en hiervoor verwijst naar dossiers van andere aangenomen dierenartsen en naar de reglementering ter bestrijding van de varkenspest; dat vooreerst hieromtrent terecht door verzoeker wordt opgemerkt dat de verwerende partij niet aantoonde hoeveel tuchtdossiers zij moest behandelen en dat de tegen verzoeker ingebrachte feiten (het niet tijdig melden van een varkenspesthaard en het niet aangeven van enig diagnostisch materiaal) geen uitvoerige kennis en bestudering van de door de verwerende partij opgesomde reglementering vergen; dat ook uit het verloop van de procedure die complexiteit niet blijkt : er zijn in de loop van de procedure twee lange periodes, de eerste

keer negen maanden en de tweede keer meer dan een jaar, waarin de procedure blijkbaar heeft stilgelegen; dat niet blijkt uit het dossier dat die periodes nodig waren om langdurige bijkomende onderzoeken te doen; dat er zich dus blijkbaar geen grote bewijsproblemen voordeden; dat het enige bijkomend onderzoek waarvan in het dossier een spoor terug te vinden is trouwens niet meer dan tien dagen vergde; dat ook van een bijkomend overleg tussen de diensten geen spoor in het administratief dossier terug te vinden is; dat de zaak dus blijkbaar geen grote complexiteit vertoonde; dat ook de tuchtprocedure eenvoudig is en slechts enkele fasen behelst; dat ten slotte van verzoeker niet gezegd kan worden dat hij zijn medewerking weigerde of obstructie pleegde; dat in het dossier dan ook geen elementen te vinden zijn die de lange duur van de tuchtprocedure kunnen rechtvaardigen; dat ten slotte niet valt in te zien hoe het enorme economische belang van de uitroeiing van de varkenspest en de aanzienlijke overheidsmiddelen die hierbij werden ingezet, een verantwoording kunnen vormen voor de onredelijke lange duur van de tuchtprocedure; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de minister van Landbouw van 19 januari 1998 waarbij Noël VANMULLEM voor een periode van twaalf maanden wordt geschorst als aangenomen dierenarts.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.